

en saa stor Del af Afgiften uden Forhøjelse, der forholdsvis falder paa deres Erhvervelse. Har Arvingerne ved Udbetalingen af Legatet indeholdt den derpaa faldende Afgift, er Legataren dog frigjort.

Bestemmelserne i § 34, 3.—5. Stk., i Lov om Afgift af Arv og Gave finder tilsvarende Anvendelse paa Afgiften efter denne Lov.

§ 21.

De i §§ 35—42 i Lov om Afgift af Arv og Gave indeholdte Bestemmelser finder tilsvarende Anvendelse paa Afgiften efter denne Lov.

§ 22.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1925.

Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte denne Lov i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som ifølge disse Øers særlige Forhold maatte findes hensigtsmæssige.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I foranstaaende Lovforslag har man foreslaaet at forhøje Beskatningen af Arv ved at supplere den nugældende Arveafgift (Lov Nr. 147 af 10. April 1922) med en Afgift af Dødsboer, der som Hovedregel er bestemt alene ved Størrelsen af den efterladte Formue, uden Hensyn til Arvingerne. Ved en saadan dobbeltsidig Arvebeskatning vil der desuden — i Sammenligning med den nuværende Arveafgift — blive taget mere lige- ligt Hensyn til de to Momenter, der bør bestemme Arveafgiftens Størrelse: paa den ene Side Størrelsen af den efterladte Formue, hvor den her foreslaaede progressive Afgift gør sig væsentlig gældende, og paa den anden Side Slægtskabsforholdet mellem den afdøde og Arvingerne, hvortil den hidtidige Arveafgiftsbeskatning har taget afgørende Hensyn.

Et Arveafgiftssystem i Lighed med det, der efter nærværende Forslag vilde fremkomme her i Landet, findes f. Eks. i England, hvor der dels er en Afgift, der betales alene efter Boets Størrelse, og dels en Afgift, som betales efter Arvingernes Slægtskabsforhold til den Afdøde (3 Arveklasser). I England er Hovedvægten lagt paa Afgiften af Dødsboet, der gaar op til meget høje Procenter og indbringer meget store Beløb, medens Arveklasseafgiften betyder mindre. Efter den her foreslaaede Ordning vil Hovedvægten dog vedblivende ligge paa den nuværende Arveafgift, hvis Provenu er væsentlig højere end det Beløb, den foreslaaede Afgift

skønnes at kunne indbringe, idet man har anset det for heldigst ikke at ændre den hidtil gældende Arvebeskatning mere end strengt nødvendigt for at opnaa den ovenfor omtalte større Ligelighed i den samlede Arvebeskatning.

En Undtagelse fra Reglen om ved Afgiften alene at tage Hensyn til den efterladte Formues Størrelse er dog gjort med Reglen i § 3, 2. Stk., hvor det for at lempe Afgiften er foreslaaet, at der i alle Boer, hvor mindst Halvdelen af Efterladenskaberne tilfalder Ægtefælle og Børn, fradrages som afgiftsfrit et Beløb af 15 000 Kr.

Lovforslaget har været til Behandling i det af Finansministeren nedsatte Skatteudvalg og er i alt væsentligt godkendt af dette.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer bemærkes:

Til § 2.

Afgiften er — i Lighed med hvad der er Tilfældet med Arvelodsafgiften — foreslaaet beregnet efter en progressiv Skala.

Det finansielle Resultat af den foreslaaede Skala kan ventes at blive omkring 5 Mill. Kr.

Til § 3.

Svarer til § 3 i Arveafgiftsloven af 10. April 1922.

Man har ikke ment, at der ved den her foreslaaede Afgift er Anledning til en